

først komme igen efter mange Aars Forløb og have saaledes paavirket den samlede Status i uheldig Retning. Naar undtages Smørum Kirke, til hvis Hovedstandsættelse i Overensstemmelse med de af Synet gjorte Udsættelser der paa Forslaget til Finanslov for 1910—11 er søgt bevilget 17,839 Kr., ere alle Universitetets Kirker i mønster-værdig Stand, og der vil i en længere Aarrække ikke kunne forventes større Udgifter til disse. Det tør derfor med nogenlunde Sikkerhed udtales, at Indtægterne af Universitetets Kirker i en kommende Periode ikke ville blive ringere end nu selv med tilbørlig Hensyntagen til den Omstændighed, at de nuværende Tiendeindtægters Ombytning med Kapitaler, hvis Størrelse fastsættes efter lavere Kapitelstakster end de sidste Aars, vil medføre en Nedgang i aarligt Udbytte.

En Overgang af Kirkerne til at blive selvstændige Institutioner vil medføre en ikke uvæsentlig Indtægtsforringelse for Universitetet. Til nærmere Forklaring heraf skal man fremsætte følgende Bemærkninger:

Naar en Kirketiendejer, efter at Afløsning af Tienden har fundet Sted, ønsker sin Forpligtelse overfor Kirkerne afløst, skal den i Tiendeafløsningslovens § 23 omhandlede Kommission træffe Bestemmelse om Størrelsen af den Kapital, der af Afløsningssummen skal henlægges til Kirken, for at denne med Inventarium og Kirkegaard ved Renterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand og opfylde sine øvrige Forpligtelser, deriblandt fuldt udrede Udgifterne til Brød og Vin, Assurance og eventuel Udvidelse af Kirkegaarden. De nærmere Regler om den Fremgangsmaade, der vil være at anvende ved Fastsættelsen af den omhandlede Kapital, indeholdes i Kirke- og Undervisningsministeriets Instruks af 8. April 1904, og der er her særlig Anledning til at henlede Opmærksomheden paa de i Instruksens §§ 5 og 8 indeholdte Bestemmelser. Efter den af den ovennævnte Kommission i Overensstemmelse med de navnlig i Instruksens § 5 indeholdte Anvisninger fulgte Praksis lægges der ved Fastsættelse af Størrelsen af den Kapital, der skal henlægges til Kirken, navnlig Vægt paa Størrelsen af de Beløb, der gennem de sidste 10 Aar ere anvendte til Byggearbejder ved Kirken. Da der nu, som det ovenfor er omtalt, er anvendt særlig store Beløb til Vedligeholdelse og Hovedstandsættelse af Universitetets Kirker, for at disse kunne fremtræde i den smukkeste mulige Skikkelse, ville de Kapitaler, der skulle henlægges til disse Kirker, blive meget betydelige og sluge en væsentlig Del af de paagældende Kirkers Tiendeafløsningskapitaler. At dette virkelig vil blive Tilfældet, kan ganske vist ikke godtgøres for Universitetets Kirker, da der endnu ikke er afsat Kapital for nogen af disse Kirker, men en saadan Afsættelse har fundet Sted for to af de under Sorø Akademi hørende Kirker, hvor ganske analoge Forhold gøre sig gældende. For disse to Kirker viser det sig, at den afsatte Kapital sluger en endogsaa meget væsentlig Del af Kirkens Tiendeafløsningskapital. Følgen af det anførte bliver, at det Nettoudbytte, som Universitetet nu har af sine Kirker, og som kan antages at ville blive lige saa stort i Fremtiden, saafremt Kirkerne forblive hos Universitetet, i væsentlig Grad vil forringes ved disses Overgang til selvstændige Institutioner, og dette er saa meget uretfærdigere, som det for en Del har sin Aarsag i, at der fra Universitetet og de bevilgende Myndigheders Side er vist større Interesse og Offervillighed overfor Kirkerne, end det almindeligvis har været Tilfældet fra private Kirketiendejeres Side.

Hvad dernæst angaar Hensynet til Menighederne, skal det erkendes, at det i mange Tilfælde vil være af stor Betydning for disse, at Kirkerne fra privat Eje overgaa til Menighedernes egen Bestyrelse. Imidlertid kan man dog ikke se rettere, end at dette Hensyn ikke kan komme i Betragtning her, hvor Talen er om Universitetets Kirker. Det er ovenfor berørt, at der er ofret endog særdeles meget paa at holde disse Kirker ikke alene i sømmelig Stand, men i en virkelig mønstergyldig Skikkelse. Alle Universitetskirkerne ere gamle, værdifulde Kirkebygninger, nogle af dem, f. Eks. Ledøje og Sæby Kirker, ere endog særlig interessante Typer paa svundne Tidens Kirkebygningskunst. Alle disse gamle Bygninger har det været Universitetet en kær Opgave at vedligeholde og om fornødent at restaurere i Overensstemmelse med deres Betydning som Minder om gamle Tidens Skønhedssans — man skal her eksempelvis erindre om Arbejdet paa Restaurering og Bevaring af de meget værdifulde Kalkmalerier i flere af Kirkerne —, og man har tillige rettet sine Bestræbelser paa at gøre Kirkerne saa velskikkede som muligt til deres særlige Formaal, i hvilken Henseende man nævner Kirkernes Forsyning med Orgler og med tidssvarende Varmeapparater, ligesom man ogsaa stedse har søgt at imødekomme de fra Menighederne frem-